

שער ד: חילוקים בין התלמודים במקורות הדינים..... 179**פרק כז – מקור מפסוק או מסברא..... 181**

במקומות רבים הירושלמי לומד את מקור הדין מפסוק והבבלי לומדו מסברא.

פרק כח – מקור מפסוק או מדרבנן..... 184

בכמה וכמה מקומות הירושלמי לומד את מקור הדין מפסוק והבבלי סובר שהוא מדרבנן.

פרק כט – מקור מפסוק או בלי מקור..... 187

במקומות רבים הירושלמי לומד את מקור הדין מפסוק, והבבלי לא מביא לכך מקור כלל.

שער ה: חילוקים בין התלמודים בכללים הלכתיים..... 195**פרק ל – דינים שחלים למפרע..... 197**

בכמה מקומות הירושלמי מסתפק האם הדין חל למפרע, והבבלי לא מביא ספק זה.

פרק לא – כל העומד, כתותי מיכתת..... 198

סברא זו, שדינים על הדבר ע"פ עתידו, מובאת בבבלי אך לא בירושלמי.

פרק לב – חומרות..... 200

הירושלמי מדגיש שאין לאסור את המותר (וכן אין לקיים דבר שפטור ממנו), והבבלי לא כתב זאת.

פרק לג – קנס..... 201

בכמה דיני דרבנן או חיובי תשלומין, לירושלמי הם נקראים קנס, ולבבלי לא.

פרק לד – מזהירין מן הדין..... 203

הירושלמי סובר שמזהירין מן הדין (מקל וחומר), והבבלי סובר שלא.

פרק לה – מכשירי מצוה..... 203

הירושלמי סובר שדינים של מכשירי מצוה כדין המצוה עצמה, והבבלי חולק על כך.

שער ו: חילוקים בין התלמודים בענייני ארץ ישראל..... 207**פרק לו – חשיבות ישוב ארץ ישראל..... 209**

הירושלמי מזכיר יותר את חשיבות ישוב ארץ ישראל, בין בהלכה ובין באגדה, והבבלי פחות.

פרק לז – חילוקים בין ארץ ישראל לבבל..... 212

הבבלי דן בכמה מקומות בחילוקים שנובעים משינויי המציאות בין בבל לארץ ישראל (כגון "הא לן והא לה"), ובירושלמי כמעט ולא נמצא.